

VERSION HEBRAÏQUE

דוד אמי, הדוד פליכס, היה איש גבוה, שקט וחזק. הוא היה בעל אחוזה, ואחוזתו השתרעה על פני שדות רחבים ויערות, ואפילו אגם משלו היה לו. ביתו היה בלב האחוזה, מוקף בתים קטנים שבהם היו בתי אירוח, משרדים ומגורי המשרתים.

באביב ובקיץ היינו באים אליו אמא ואני ומבלים אצלו שבוע-שבועיים. הופעתו היתה חילונית לחלוטין, אך ספרייתו הייתה מלאה ספרי קודש. לפני שהיה נוגע בספר עברי, היה מניח כיפה על ראשו. על שתי מצוות היה מקפיד כל ימי חייו : על תפילה ועל לימוד דף גמרא. כשהיה מתעטף בטלית ובתפילין הייתה חילוניותו נושרת ממנו באחת. היה שוקע בתפילה כיהודי מאמין. גם לימודו היה כשל יהודי מאמין. רק מעטים ידעו על כך, שכן כלפי חוץ לא ניכר בו שום סימן של יהודי מאמין. הוא היה לבוש כמו רוב בעלי האחוזות : חליפה, חולצה לבנה ועניבה. לחליפתו היה הידור שקט שכבש מיד את העין.

הוא דיבר הרבה שפות והקפיד בקגוין הנכון. הגרמנית שבפיו הייתה מצוינת. על-פי מקצועו היה אגרונום, אך השכלתו הייתה רחבה לאין שיעור. היו לו ארון של ספרי פילוסופיה, ארון לבלשנות וכמה ארונות של ספרות יפה, שלא לדבר על ספרי חקלאות שאהבתי להסתכל בהם. תמיד מצאתי בהם תמונות של שדות, בעלי חיים ויערות. דוד פליכס הרשה לי תמיד להסתכל בספריו, שכן ידע שאינני קורע ספרים ומסתכל בהם בזהירות.

לפי סיפור חיים, אהרן אפלפלד